

ខ្ញុំចង់ដឹង
ចាប់ពី 12 ឆ្នាំ

ស្វែងយល់ពី

ជំងឺឆ្កែឆ្កួត

ខ្ញុំចង់ដឹង

ស្វែងយល់ពី ជំងឺឆ្កែឆ្កាត

និពន្ធដោយ
លី សុវត្ថិ

ឌីឌឺរេ ហ្វុងតេនីល (Didier FONTENILLE)

អ្នកទទួលខុសត្រូវបោះពុម្ពផ្សាយ : ហុក សុទ្ធិ
អ្នកគ្រប់គ្រងឯកម្មវិធីបោះពុម្ព : ហួត សុផាតា
អ្នកបោះពុម្ពផ្សាយ និងរចនាទំព័រ : ហួត សារិទ្ធ
អ្នកពិនិត្យអត្ថបទ : ក្រុមបោះពុម្ពផ្សាយ Sipar

មាតិកា

មនុស្សឈឺជំងឺឆ្លងឆ្លុះគឺស្លាប់១០០%.....៤

ជំងឺឆ្លងឆ្លុះនៅប្រទេសកម្ពុជា ៩

ស្ថានភាពទូទៅនៃជំងឺឆ្លងឆ្លុះ ១២

ហានិភ័យនៃជំងឺឆ្លងឆ្លុះនៅកម្ពុជា ១៦

វត្តមាននៃជំងឺឆ្លងឆ្លុះនៅកម្ពុជា ១៧

ជំងឺឆ្លងឆ្លុះអាចបង្ការបាន១០០%

ដោយចាក់បង្ការ..... ២០

ធ្វើយ៉ាងណាជៀសវាងសត្វឆ្លងឆ្លុះ..... ២៦

ការចាក់បង្ការឱ្យសត្វឆ្លងឆ្លុះ ៣០

យល់ដឹងបន្ថែមពីអតីត និងអនាគត ...៣២

សាកល្បងរកចម្លើយ ៤២

ពន្យល់ពាក្យ..... ៤៤

ជំងឺឆ្កែតូកជាអ្វី?

ប្រជាជនកម្ពុជាត្រូវបង្កប់នឹងពីរវិធីមានជំងឺឆ្កែតូក និងខ្លាចជំងឺនេះណាស់។
ជំងឺនេះឆ្លងពីសត្វដែលមានផ្ទុកមេរោគជំងឺឆ្កែតូកទៅ ឬខ្លាច។
បើសត្វនោះបង្ករបួសលើមនុស្ស វាអាចចម្លងមេរោគជំងឺឆ្កែតូកទៅ
មនុស្សបាន។ មនុស្សក៏នឹងធ្លាក់ខ្លួនឈឺ ហើយស្លាប់ បើគាត់មិនបាន
ទទួលការចាក់ថ្នាំបង្ការត្រឹមត្រូវ និងទាន់ពេលវេលា។

ជំងឺនេះកើតមានច្រើនករណីនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ប៉ុន្តែ
គេអាចជៀសវាងជំងឺនេះបាន ដោយវិធានការសាមញ្ញដែល
ពិពណ៌នាក្នុងសៀវភៅនេះ។

ជំងឺឆ្កែតូកបណ្តាលឱ្យចាត់បង់ជីវិតក្នុង១០០%នៃករណីជំងឺដែល
មានចេញជាភោគសញ្ញា។ ប៉ុន្តែ ជំងឺនេះក៏អាចបង្ការបាន១០០%

ដែរ ដោយការចាក់ថ្នាំបង្ការ រួមជាមួយ
វិធានការបង្ការផ្សេងៗបន្ថែមទៀត។
សូមប្តូរទៅជូនស្តាប់ជំងឺឆ្កែតូក រៀន
ការពារខ្លួនឯង និងពន្យល់ទៅមិត្តភក្តិ
ក៏ដូចជាទៅមាតាបិតារបស់ប្តូរអំពីអ្វី
ដែលត្រូវធ្វើចំពោះមុខជំងឺនេះ។
សូមប្តូររួមចំណែកជាគូអង្គមួយក្នុង

គ.ជ.ប.ក. AIDOC
Name: _____
Date: _____
Donated by: _____

មនុស្សយើងដំបីត្រូវបានគេស្លាប់១០០%

ខេត្តព្រៃវែង - នៅក្នុងគ្រួសារមួយដែល
មានឪពុកជាកម្មករជាបង្គោល
និងរាយខ្សែភ្លើងនៅ
តាមភូមិ...

ដោយឃើញភ្លើងនោះមានអាការៈខុសពីធម្មតា ម្ចាស់ភ្លើង
ក៏សម្រាប់ភ្លើងនោះទៅ។

ចំណែកអ្នកប្រកបរបរក៏ទៅកន្លែងពិគ្រោះជំងឺ
ត្រូវប្រុងប្រយ័ត្នលើជំងឺនោះ។

ភាគទទួលបានថ្នាំចាក់មួយមូលដែលមិនមែន
ជាថ្នាំបង្ការជំងឺឆ្លងតាទេ...

...និងថ្នាំសម្រាប់លេបចំនួន
៣ថ្ងៃ។

៦០ថ្ងៃក្រោយមក ភាគមិនស្រួលខ្លួន និងមានអាការៈមិន
ប្រក្រតី ដូនឡេះឡះ ដូនអង្គុយសំរុកនៅកន្លែងងងឹត
ស្ងប់ស្ងាត់ ពិសាទិកប្តូរអាហារមិនកើត។

...ត្រូវភ្លេច!

...ពិបាកដកដង្ហើម

...ទាសស្មោះធ្លាក់ញាប់

...ហៀរទឹកមាត់

ឃើញអាពាហ៍ពិពាហ៍នេះ ប្រពន្ធតាតក៏ប្រញាប់នាំគាត់ ទៅមន្ទីរពេទ្យស្រុក។

ស្រីម្នាក់ខ្លាំងក្លា
ពុកស្រពិល
ឱ្យប្រពន្ធ
នាំទៅទេស!

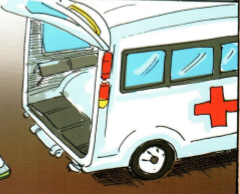

ឱ្យបញ្ជូនគាត់ទៅ
ឱ្យប្រពន្ធនាំទៅ
មន្ទីរពេទ្យ!

នៅពេទ្យ

គាត់ក៏ស្រូវបានបញ្ជូនទៅមន្ទីរពេទ្យ
នៅភ្នំពេញភ្លាមៗ។

នៅភ្នំពេញ

ឪពុកនេះ គ្រាន់តែជាបុរសសាមញ្ញម្នាក់ទៅ ពេលនេះ
ពេទ្យសព្វថ្ងៃនេះ គ្រាន់តែជា គ្រាន់តែជា គ្រាន់តែជា គ្រាន់តែជា
គ្រាន់តែជា គ្រាន់តែជា គ្រាន់តែជា គ្រាន់តែជា
គ្រាន់តែជា គ្រាន់តែជា គ្រាន់តែជា គ្រាន់តែជា

ពីថ្ងៃក្រោយ បន្ទាប់ពីចេញមានសញ្ញាជំងឺ គាត់ក៏
បានទទួលសេចក្តីស្លាប់ ក្រោយការសន្និដ្ឋានរបស់
គ្រូពេទ្យថា ជាជំងឺក្រេតូត។

ជំងឺឆ្កែឆ្កាត

តាមការអង្កេតរបស់ចំនួនសត្វ
 ឆ្កែតាមសហគមន៍ បាន
 បង្ហាញថា តំបន់ប្លូមចំនួននៃ
 ប្រទេសកម្ពុជា មានចំនួន
 សត្វឆ្កែធៀបនឹងចំនួនមនុស្ស
 គឺប្រមាណធ្លែៗក្បាលសម្រាប់
 មនុស្ស១០នាក់។
 តាមរយៈព័ត៌មាននេះ យើង
 អាចគណនាបានថា ចំនួន
 សត្វឆ្កែមានពីរលានទៅបីលាន
 ក្បាលក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។

ជំងឺឆ្កែឆ្កាតនៅប្រទេសកម្ពុជា

នៅប្រទេសកម្ពុជា ជាទូទៅ ជំងឺឆ្កែឆ្កាតជាជំងឺកើតលើសត្វឆ្កែ
 និងឆ្កងទៅមនុស្សដោយសត្វឆ្កែទាំងឡាយ។

ហេតុអ្វីបានជាយើងចាប់អារម្មណ៍ទៅលើសត្វឆ្កែជាងគេ?
 ព្រោះថា សត្វឆ្កែជាសត្វតូចតាចដែលប្រជាជនកម្ពុជាចូលចិត្តចិញ្ចឹម។
 សត្វឆ្កែមានចំនួនច្រើននៅទូទាំងប្រទេសកម្ពុជា។ នៅតាមភូមិ
 នានា ផ្ទះភាគច្រើនចិញ្ចឹមសត្វឆ្កែមួយ ឬច្រើនក្បាល។ វាមាន
 ប្រយោជន៍ ដោយវាចេះចាំការពារផ្ទះ។
 ប៉ុន្តែ សត្វឆ្កែអាចឈឺជំងឺឆ្កែឆ្កាត អាចទាំមនុស្ស និងចម្លងជំងឺ
 នោះទៅមនុស្សបាន។

ឆ្កែស្តៅតាមភូមិ

ជំងឺឆ្កែឆ្កួតលើសត្វឆ្កែ

សត្វឆ្កែស្ទើរតែទាំងអស់នៅទូទាំងប្រទេសមិនបានទទួលការចាក់ថ្នាំបង្ការជំងឺឆ្កែឆ្កួតទេ។ ជារៀងរាល់ឆ្នាំ មានសត្វឆ្កែច្រើនរយក្បាលឈឺជំងឺឆ្កែឆ្កួត និងអាចចម្លងជំងឺនេះទៅសត្វផ្សេងៗ ឬទៅមនុស្ស។

រាល់ការផ្លាស់ប្តូរអត្តចរិតរបស់ឆ្កែ យើងត្រូវពិតផលជំងឺឆ្កែឆ្កួត។ សត្វឆ្កែដែលឈឺជំងឺឆ្កែឆ្កួត និងងាប់ក្នុងរវាងរយៈពេល៥ថ្ងៃ។ មិនត្រូវទៅក្បែរ ឬប៉ះពាល់សត្វឆ្កែឆ្កួតទាំងនោះទេ។ សត្វឆ្កែដែលឈឺជំងឺឆ្កែឆ្កួត អាចបង្ហាញរោគសញ្ញាជាពីរទម្រង់ ៖

ទម្រង់កាច : ជាទម្រង់ដែលគេស្គាល់ច្រើនជាងគេ និងលេចធ្លោជាងគេ។ ឆ្កែដែលឈឺ មានលក្ខណៈកាចខ្លាំង។ ចរិតធម្មជាតិរបស់វាផ្លាស់ប្តូរ ហើយវាអាចស្ទុះទៅទាំងដោយគ្មានការបង្កហេតុ និងអាចទារវត្ថុនានាដែរ។

ឆ្កែមានជំងឺឆ្កែឆ្កួតទម្រង់កាច

ទម្រង់ស្រងល់ : សត្វឆ្កែបង្ហាញលក្ខណៈកាចតិចតួច និងមានហៀរទឹកមាត់ច្រើន។ ពេលវាព្រុសសំឡេងវាខ្លាំងប្លែកខុសធម្មតា។ វាមិនអាចលេបអាហារ ឬទឹកបានទេ។

វិភាសឆ្កែជំងឺលើសត្វឆ្កែ

នៅប្រទេសកម្ពុជា សត្វឆ្កែភាគច្រើនមានម្ចាស់ចិញ្ចឹម។ មានឆ្កែពិច្ចុតដែលគ្មានម្ចាស់រស់នៅតាមផ្សារ និងវត្តអារាមនានា។ ប្រជាជនកម្ពុជានៅក្រៅទីប្រជុំជនមិនមានខ្លាបចិញ្ចឹមឆ្កែដោយបង្ខំខ្សឹនៅតែក្នុងបរិវេណផ្ទះនោះទេ។ គេច្រើនបណ្តោយឱ្យសត្វឆ្កែងើរទៅក្រៅដោយសេរី ព្រោះសត្វឆ្កែជាសត្វស្គាល់ម្ចាស់ និងស្គាល់ផ្ទះ។ វាកម្រទៅណាគ្មាយចាត់មិនត្រលប់មកវិញណាស់។ ការដែលអាចចេញទៅខាងក្រៅបានបែបនេះ សត្វឆ្កែមានឱកាសជួប និងទាំគ្នាជាមួយឆ្កែដទៃ។ បើវាទាំជាមួយឆ្កែណាដែលមានជំងឺឆ្កែឆ្កួត វាច្បាស់ជាឆ្លងជំងឺនេះមិនខាន។

ឆ្កែមានជំងឺឆ្កែឆ្កួតទម្រង់ស្រងល់

ចិនបែនបានតែសត្វឆ្កែនោះនៅលេរអាចបានជំងឺឆ្កែឆ្កាត

ចិនិកសត្វទាំងអស់អាចឈឺជំងឺឆ្កែឆ្កាត។ នៅប្រទេសកម្ពុជា ក្រៅពីសត្វឆ្កែ សត្វដទៃទៀតក៏អាចឆ្លងជំងឺឆ្កែឆ្កាតដែរ។ ជាញឹកញាប់សត្វទាំងនោះមានដូចជា ឆ្កា ស្វា ច្រូក និងគោក៏អាចឈឺ បើត្រូវសត្វឆ្កែឆ្កាតទាំ។ ឯនៅប្រទេសមួយចំនួនទៀត សត្វព្រៃក៏អាចឈឺជំងឺនេះដែរ និងអាចចម្លងទៅមនុស្ស បើសត្វទាំងនោះទាំ។ ឧទាហរណ៍ ដូចជាប្រចៀវនៅអាមេរិកខាងត្បូង សំពោចម្លូហ្វេត (mouffettes) នៅអាមេរិកខាងជើង ឆ្កែព្រៃអាហ្វ្រិកជាដើម។

ស្វា

ឆ្កា

គោ

ផ្កែក

ប្រចៀវ

ឆ្កែព្រៃអាហ្វ្រិក

សំពោចម្លូហ្វេត

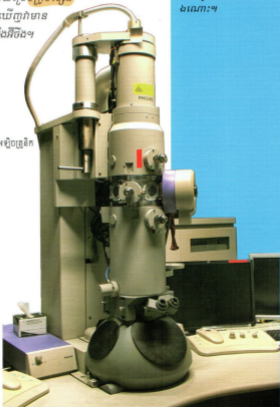
មេរោគជំងឺផ្តែកតូច

ជំងឺផ្តែកតូចជាជំងឺដែលប៉ះពាល់ប្រព័ន្ធសរសៃប្រសាទ បង្កដោយមេរោគមួយក្នុងចំណុំ ជាប្រភេទវីរុស។ យើងមិនអាចមើលឃើញនឹងភ្នែកទេឡើយ ព្រោះវាតូចជាងសរសៃសក់ដល់ទៅ ១០០០ដង ឯណោះ គឺមានប្រវែងប្រមាណ៣០០ណាណូម៉ែត្រ។ បើយើងមើលវីរុសនេះដោយប្រើមីក្រូទស្សន៍អេឡិចត្រូនិក យើងនឹងឃើញវាមានទម្រង់ដូចក្បាលគ្រាប់កាំភ្លើងអ៊ីចង។ គេចាត់វីរុសទាំងនោះក្នុងគ្រួសារវីរុសរ៉ាប់ចំនួនរីដេ (Rhabdoviridae)។

មីក្រូទស្សន៍អេឡិចត្រូនិក

រូបវីរុសជំងឺផ្តែកតូចតាមរយៈមីក្រូទស្សន៍អេឡិចត្រូនិក

តើកូនដឹងទេ?

មីក្រូទស្សន៍អេឡិចត្រូនិកមានសមត្ថភាពឱ្យយើងមើលឃើញវីរុសតូចបំផុត គឺតូចជាងសរសៃសក់របស់មនុស្សរាប់ពាន់ដង ឯណោះ។

តើចូនដឹងទេ?

ជំងឺឆ្កែឆ្លូតមានវត្តមាននៅ
គ្រប់ទ្វីបទាំងអស់ លើកលែង
តែនៅទ្វីបអង់តាកទិក។
៩០%នៃជំងឺឆ្កែឆ្លូតលើមនុស្ស
បង្កដោយសត្វឆ្កែទាំ ហើយ
ជំនរងគ្រោះ៩៥%ស្ថិតនៅ
ទ្វីបអាស៊ី និងទ្វីបអាហ្វ្រិក។
ជំនរងគ្រោះ៤០%ជាកុមារ
អាយុក្រោម១៥ឆ្នាំ។

ស្ថានភាពទូទៅនៃជំងឺឆ្កែឆ្លូត

ជំងឺឆ្កែឆ្លូតមានតាំងពីយូរយារណាស់មកហើយ។ គេបាន
ពណ៌នាជំងឺនេះលើមនុស្សតាំងពីជាង៤ ០០០ឆ្នាំមុនមកម៉្លេះ។

ជំងឺនេះមានវត្តមានក្នុងគ្រប់ប្រទេសទាំងអស់ ប៉ុន្តែដោយសារមាន
ថ្នាំបង្ការ គេកម្រឃើញជំងឺនេះណាស់នៅតាមប្រទេសអភិវឌ្ឍន៍។
នៅទូទាំងសកលលោក ជំងឺឆ្កែឆ្លូតបង្កឱ្យមានករណីស្លាប់ប្រហែល
៦ម៉ឺននាក់ក្នុងមួយឆ្នាំ។ ភាគច្រើននៃករណីមនុស្សកើតជំងឺ
ឆ្កែឆ្លូតស្ថិតនៅតាមសហគមន៍
ជនបទក្នុងប្រទេសក្រីក្រ។
ដោយសត្វឆ្កែស្ទើរតែទាំងអស់
មិនបានចាក់ថ្នាំបង្ការជំងឺឆ្កែឆ្លូត
និងដោយមានចំនួនករណីឆ្កែ
ទាំច្រើននាំឱ្យប្រទេសកម្ពុជាជា
ប្រទេសដែលប្រឈមនឹងជំងឺ
ឆ្កែឆ្លូតញឹកញាប់។

ការសិក្សានានាក្នុងឆ្នាំ២០០៧
របស់វិទ្យាស្ថានប៉ាស្ទ័រកម្ពុជា
បានប៉ាន់ប្រមាណថា មានករណី
មនុស្សស្លាប់ដោយជំងឺឆ្កែឆ្លូត
ជាង៨០០នាក់ក្នុងមួយឆ្នាំ។ រាប់
ទាំងកុមារ និងមនុស្សធំៗ ក្នុងលេខ
នេះស្ថិតនៅក្នុងចំណោមក្រុម
ខ្ពស់បំផុតដែលគេបានបោះពុម្ព-
ផ្សាយនៅលើសកលលោក។
ទោះជាមានប្រជាជនត្រឹមតែ
ប្រមាណ១៦លាននាក់ ប្រទេស
កម្ពុជាមានអ្នកស្លាប់ដោយជំងឺ

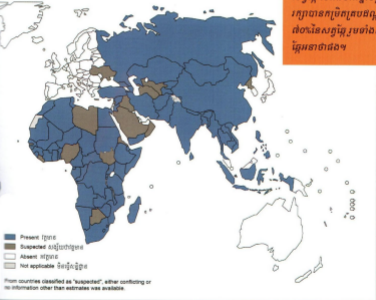
The boundaries and names shown and the designations of any opinion whatsoever on the part of the World Health Organization of any country, territory, city or area or of its authorities, or boundaries. Dotted lines on maps represent approximate boundaries, yet to be full agreement. © WHO 2015. All rights reserved.

ផ្ដែកកម្រិតនៃ១,៣%នៃចំនួនករណីស្លាប់សរុបដោយជំងឺនេះនៅ
ទូទាំងសកលលោក ពោលគឺចំនួនមួយ អសមាមាត្រ បើគិតពី
ចំនួនប្រជាជន។

ទិន្នន័យពីវិទ្យាស្ថានប៉ាស្ទ័រកម្ពុជា តាមរយៈការសិក្សាតាមភូមិនៅខេត្ត
សៀមរាបបានបង្ហាញថា ក្នុងមួយឆ្នាំ មានប្រជាជន១នាក់ក្នុង
ចំណោម៦០នាក់ត្រូវបានសត្វផ្ដេទៅ ជួនកាលជារបួសឆ្នាំទៀត
ផង។ ដូចនេះ អាចមានករណីសត្វផ្ដេទាំងពីរម៉ឺនទៅ១លាន
ករណីក្នុងមួយឆ្នាំ នៅទូទាំងប្រទេស។

តើប្លុនដីបន?

យុទ្ធនាការចាក់ថ្នាំបង្ការ
ជំងឺផ្ដេត្រូវត្រូវបានស្វែងរកទៅ
អាចកាត់ផ្ដាច់ឲ្យចង្វាក់
ចម្លងនៃជំងឺនេះបាន។
ជំងឺផ្ដេត្រូវលើមនុស្សអាច
កាត់បន្ថយបានដោយ
យុទ្ធនាការចាក់ថ្នាំបង្ការលើ
សត្វផ្ដេ បើការចាក់ថ្នាំបង្ការ
រក្សាបានកម្រិតគ្របដណ្ដប់
៧០%នៃសត្វផ្ដេ រួមទាំងសត្វ
ផ្ដេអនាថាផង។

This map does not imply the expression
of opinion concerning the legal status
of the delimitation of its frontiers
or areas for which there may not

Data Source: World Health Organization
Map Production: Control of Neglected
Tropical Diseases (NTD)
World Health Organization

ផែនទីបង្ហាញពីការចាក់ថ្នាំបង្ការជំងឺផ្ដេត្រូវបានដោយសត្វផ្ដេនៅលើពិភពលោក ឆ្នាំ២០១០-២០១៤

តើពួកដឹងទេ?

ស្បែករបស់យើងជាទាំង
ដែលមេរោគជំងឺឆ្លងក្នុងមិន
អាចឆ្លងកាត់បានទេ។
មេរោគអាចឆ្លងចូលក្នុងខ្លួន
យើងបានទាល់តែមានការ
ទាំ ឬខ្លាច ឬលំណើរបួស
ថ្មី។ដោយសព្វដែលយើងដឹង
ឆ្លើត ឬដោយទឹកមាត់របស់
វាចូលភ្នែក ច្រមុះ ឬមាត់
របស់យើង ឬតាមរយៈការ
ប៉ះពាល់ឆ្លើត។

បដិសេធទទួលទានទឹក

រោគសញ្ញាជំងឺឆ្លងក្នុងលើមនុស្ស

វិសុជនភាពឆ្លើតបង្កជំងឺលើប្រព័ន្ធសរសៃប្រសាទ និងធ្វើឱ្យប៉ះពាល់
ដំណើរការនៃប្រព័ន្ធនេះ។ វាមិនបង្កឱ្យមានឃើញជារបួសសាច់
ខ្លាញាលទេ ប៉ុន្តែវាបង្កកាត់ដំណើរការនៃកោសិកាប្រសាទ ជាពិសេស
ពពួកកោសិកាដែលសម្របសម្រួលចង្វាក់បេះដូង និងចង្វាក់ដក
ដង្ហើមរបស់មនុស្ស។

រោគសញ្ញាលេចឡើងក្នុងរវាងពី១ទៅ៣ខែបន្ទាប់ពីមានការឆ្លង
វិសុជនភាពក្នុងខ្លួន តាមមុខរបួសបង្កដោយសព្វដែលយើងដឹងឆ្លើត។
រោគសញ្ញាមានច្រើនសណ្ឋានរាប់តាំងពីភាពស្លឹកស្រពន់រហូតដល់
ការប្រកាច់ក្រសែក់តបទៅនឹងរំញោចនានា។

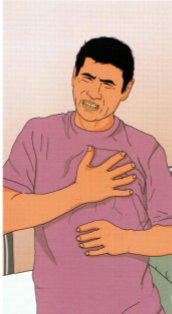
រំញោចខ្លាំងពេលប្រឡង

ហៀរទឹកមាត់

មនុស្សពេញវ័យ និងកុមារដែលយឺតយ៉ាវឆ្អែក អាចមានអាការៈស្លឹកដៃដើង ដងខ្លួន និងការរលាកខួរក្បាល។ ជាញឹកញាប់ ធាតុសញ្ញាចម្បងនៃជំងឺជាសញ្ញាផ្នែកប្រព័ន្ធប្រសាទ ជាពិសេសការថប់អារម្មណ៍ អន្ទះអន្ទែង ការពិបាកលេបអាហារ ពិបាកលេបទឹក(ជ្រនកាលដល់ថ្នាក់ខ្លាចទឹកក៏មានដែរ) ពេលខ្លះការប្រកាច់ក្បួនក្រោចដោយខ្យល់ជាក់មកលើ ក្អិន ឬពន្លឺ។ អ្នកជំងឺវិវាទទៅរកការបាត់បង់ស្មារតីទាំងស្រុង និងស្លាប់ក្នុងរវាង៦ទៅ៣ថ្ងៃ ភាគច្រើនដោយសារអ្នកជំងឺមិនអាចដកដង្ហើមបាន។ លទ្ធផលចុងក្រោយនៃជំងឺ ពេលមានស្តែងចេញជាធាតុសញ្ញា ហើយជានិច្ចកាល គឺជៀសមិនផុតពីស្លាប់ឡើយ។

ពិបាកដកដង្ហើម

តើប្រសិនបើ?

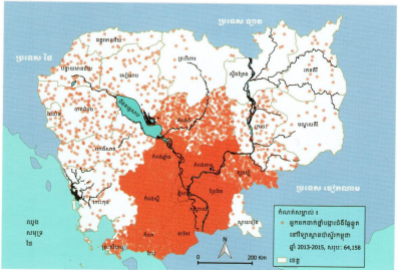
ប្រព័ន្ធប្រសាទរបស់យើងសាងសង់ពីកោសិកាប្រសាទ តូចៗបង្កើតជាខួរក្បាល និងសរសៃប្រសាទ។ ខួរក្បាលជាអ្នកទទួល និងបញ្ជាសញ្ញារំញោច។ ចំណែកឯសរសៃប្រសាទជាអ្នកបញ្ជូនសញ្ញារំញោចទៅទូទាំងដងខ្លួនរបស់យើង។ ប្រព័ន្ធប្រសាទចែកចេញជាពីរផ្នែកគឺប្រព័ន្ធប្រសាទកណ្តាល(ខួរក្បាល និងខួរឆ្អឹងខ្នង) និងប្រព័ន្ធប្រសាទសាខាដែលតភ្ជាប់ប្រព័ន្ធកណ្តាលទៅទូទាំងតួខ្លួន។ តួនាទីនៃប្រព័ន្ធប្រសាទគឺធានាឱ្យមានការបញ្ជាចលនាខាងការទទួលនឹងសភាវៈនានា (ក្រិន សីតុណ្ហភាព រសជាតិជាដើម) និងការក្បាដំណើរការធម្មតានៃសរីរាង្គទាំងក្នុង(ព្រោះពោះវៀន បេះដូង សួតជាដើម)។ ក្រោយពេលខ្លាំងទូលតាមមុខរបួសបង្កដោយសត្វវិសេសជំងឺឆ្អែកមានចលនាទៅរក និងបន្ទាប់មក ចេញពីខួរក្បាល គឺឆ្លងកាត់តាមប្រព័ន្ធប្រសាទយើងនេះ។

ហានិភ័យនៃជំងឺផ្លែឆ្មុតនៅកម្ពុជា

វិទ្យាស្ថានប៉ាស្ទ័រកម្ពុជានៅទីក្រុងភ្នំពេញបានចាក់ថ្នាំបង្ការជំងឺផ្លែឆ្មុតក្រោយសត្វទាំងអស់ ប្រជាជនប្រមាណ៦ម៉ឺននាក់ក្នុងមួយឆ្នាំ។

ទិន្នន័យពីមជ្ឈមណ្ឌលចាក់ថ្នាំបង្ការជំងឺផ្លែឆ្មុត នៃវិទ្យាស្ថានប៉ាស្ទ័រ ក្នុងរវាងឆ្នាំ២០១៣-២០១៥ (ផែនទីខាងក្រោម សរុបអ្នកទទួលថ្នាំបង្ការ ៦៤១៥៨នាក់) បង្ហាញថា អ្នករងគ្រោះដោយ សត្វផ្លែឆ្មុតមាននៅគ្រប់ខេត្តក្រុងនៃប្រទេសកម្ពុជា ក្នុងនោះ៩០%នៅភ្នំពេញ និងតាមខេត្តជិតៗ ភ្នំពេញ(កណ្តាល កំពង់ស្ពឺ កំពង់ចាម រៀងរៀង

និងព្រៃវែង)។ ព័ត៌មាននេះមិនមានន័យថា នៅ តាមខេត្តមួយៗខ្សែ មានករណីផ្លែឆ្មុតតិចតួច ឬមានហានិភ័យជំងឺផ្លែឆ្មុតតិចតួចនោះទេ គឺ ដោយសារតែចម្ងាយផ្លូវវិជ្ជាជីវៈ ការធ្វើដំណើរ លំបាកក្នុងការទៅចាក់ថ្នាំបង្ការជំងឺផ្លែឆ្មុតនៅ ភ្នំពេញ បានជាមានតួលេខតិចតួច។

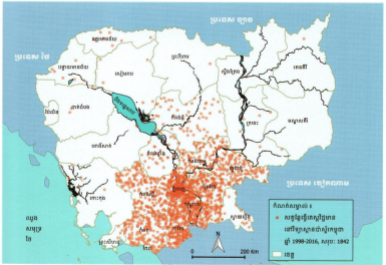
ផែនទីបង្ហាញប្រភេទអ្នកទទួលថ្នាំបង្ការជំងឺផ្លែឆ្មុតក្រោយសត្វទាំងអស់ នៅវិទ្យាស្ថានប៉ាស្ទ័រកម្ពុជា ឆ្នាំ២០១៣-២០១៥

រត្តមាននៃជំងឺផ្ដែកពន្លឺនៅកម្ពុជា

វិទ្យាស្ថានប៉ាស្ទ័រកម្ពុជាបានធ្វើតេស្តលើញូវត្រូវមានជំងឺផ្ដែកពន្លឺសព្វថ្ងៃនៅតាមខេត្តនានា ទូទាំងប្រទេសកម្ពុជា។

មន្ទីរពិសោធន៍វិទ្យាសាស្ត្រនៃវិទ្យាស្ថានប៉ាស្ទ័រកម្ពុជាបានធ្វើតេស្តសព្វថ្ងៃ ៧០៣ក្បាលដែលបានបង្ហាញលើមនុស្សក្នុងរវាងឆ្នាំ១៩៩៨-២០១៦ និងបានរកឃើញចំនួនពាក់កណ្តាលនៃសព្វថ្ងៃទាំងនោះ(១៨ ៤២ក្បាលស្មើនឹង៥០%) មានវិស័យផ្ដែកពន្លឺក្នុងខួរក្បាល និងមានប្រភព

មកពីគ្រប់ខេត្តក្រុងនៃប្រទេសកម្ពុជា នៅជិតក៏ដូចជានៅឆ្ងាយពីភ្នំពេញ រួមទាំងទីក្រុងភ្នំពេញផងដែរ(ផែនទីខាងក្រោម)។ ក្បាលសព្វថ្ងៃដែលបានធ្វើតេស្តទាំងនោះត្រូវបានអ្នករងគ្រោះយកមកវិទ្យាស្ថានប៉ាស្ទ័រ នៅពេលដែលគាត់មកទទួលថ្នាំបង្ការជំងឺផ្ដែកពន្លឺក្រោយរងរបួស។

ផែនទីបង្ហាញប្រភពសត្វផ្សិតក្រហមនៃផ្ដែកពន្លឺដែលបានធ្វើតេស្តវិទ្យាស្ថានប៉ាស្ទ័រកម្ពុជា ឆ្នាំ១៩៩៨-២០១៦

ការគ្រប់គ្រងបេហាតក្នុងត្រកូលនៅមនុស្ស

មេរោគឆ្លងចូលតាមមុខរបួស និងមានចលនាតាមប្រព័ន្ធសរសៃប្រសាទសំដៅទៅ
បង្គោលនៅក្នុងខួរក្បាល ធ្វើឱ្យរលាកខួរក្បាល ស្តែងចេញជាជំងឺធូរត្រកូល។

❶ មេរោគធ្វើដំណើរពីមុខរបួសឆ្ពោះទៅ
រកខួរក្បាល តាមប្រព័ន្ធសរសៃប្រសាទ។

❷ មេរោគបង្កើនចំនួន
នៅក្នុងសាច់ដុំជុំវិញរបួស

❸ មេរោគឆ្លងចូលទៅ
ក្នុងរបួស តាមរយៈទឹកមាត់
របស់សត្វដែលខាំ

●មេរោគធ្វើដំណើរឡើងដល់
ខួរក្បាល និងបង្កឱ្យមានការ
លោកខួរក្បាល និងស្បែកចេញ
ជាជំងឺផ្លែឆ្មុត

●មេរោគធ្វើដំណើរចេញទៅតាម
ក្រពេញតាតា ក្នុងនោះមាន
ក្រពេញទឹកមាត់របស់អ្នកជំងឺ

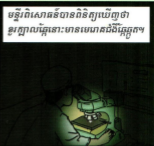
ជំងឺវីរុសអាចបង្ការបាន១០០%ដោយចាក់ថ្នាំបង្ការ

ទេត្តកំពង់ធំ - ថ្ងៃមួយ កុមារម្នាក់អាយុ១១ឆ្នាំកំពុងដើរលេងក្នុងភូមិ។ គេមិនដឹងថា មានវីរុសមួយក្បាលកំពុងដើរតាមពីក្រោយគេឡើយ...

កុមារប្រឈមនឹង
ជំងឺដែលគួរតែបៀតបៀន
កុំឱ្យ...-

មន្ទីរពិសោធន៍បានពិនិត្យឃើញថា
ខ្លាញ់ស្រទាប់ខាងក្រៅនោះមានបេណាតជំងឺឆ្កែម្នាក់។

ថ្ងៃនេះកុមារប្រឈមនឹងជំងឺដែលគួរតែបៀតបៀន
ពោធិ៍ផ្លូវភ្លើង គ្រុធារកខ្លួនលើកទី២ និងលក់បន្ទាប
សរុបទាំងអស់អាចរងលើកទី២គ្រប់ ដើម្បីបង្ការ
ជំងឺដែលគួរតែបៀតបៀន។

ប្រាសាទប្រាសាទ(គ្រី ភ្នំទួរសិវ្យា) ជំងឺក្របខ្លួនជំងឺដែលគួរតែបៀតបៀន
ប្រាសាទប្រាសាទ ដើម្បីកុមារដែលជំងឺ
នាំ និងប្រាសាទប្រាសាទប្រាសាទ
អំឡុងពេលសុខភាពល្អជា
ធម្មតាទេ?

ប្រែក្រាម

បាទ
លោកគ្រូ កុំភ័យទេ
សុខភាពល្អធម្មតា
ទេ! អរគុណ!

ចាក់ថ្នាំបង្ការជំងឺឆ្កែម្នាក់ ក្រោយសត្វទាំងឡាយបានទាន់
ពេលវេលា និងគ្រប់ចំនួនលើក ដើម្បីជៀសផុតពី
គ្រោះថ្នាក់ដោយជំងឺឆ្កែម្នាក់។

តើប្លូនដឹងទេ?

វីរុសជំងឺឆ្កែតូចជុយស្រួយ
ណាស់។ វាស្រោមដោយ
ស្រទាប់ស្រោមជាតិខ្លាញ់
(លីពីដ)ដែលអាចបំផ្លាញ
បានយ៉ាងងាយដោយសារ
ថ្នាំសម្រាប់មេរោគ និង
អាល់កុល។

តើត្រូវធ្វើអ្វីចន្ទប់ពិមានរហូលដោយសត្វដំ ឬខ្លាច?

ក្នុងករណីសត្វដំ ឬខ្លាច ហានិភ័យនៃការឆ្លងជំងឺឆ្កែតូចអាស្រ័យលើ
ស្ថានភាពសុខភាពរបស់សត្វនោះ(សុខភាពល្អ ឬឈឺ) លើ
បរិមាណវីរុសដែលអាចចូលក្នុងរបូស លើទឹកកន្លែងនៃខ្លួន លើ
ទំហំនិងជម្រៅរបូស លើស្ថានភាពប្រព័ន្ធការពារខ្លួននៃអ្នករងគ្រោះ
ក៏ដូចជាលើការបាន ឬមិនបានលាងសម្អាតមុខរបូសភ្លាមៗឱ្យបាន
ស្អាតល្អ។ ការចាក់ថ្នាំបង្ការជំងឺឆ្កែតូចក្រោយសត្វដំ ឬខ្លាចនាំឱ្យ
ជឿសមុតពីជំងឺឆ្កែតូចយ៉ាងមានប្រសិទ្ធភាព។
កុំមើលរំលងរបូស ទោះជាវាជាបូសនោះតូចក៏ដោយ។ កុមារត្រូវ
ប្រញាប់ប្រាប់ទៅមនុស្សធំ បើមានសត្វដែលមិនធ្លាប់ស្គាល់នាំ
ឬខ្លាច។

សាប៊ូទឹក

សាប៊ូជុំ

លាងដៃនឹងសាប៊ូ

ត្រូវប្រើសាប៊ូម្យ៉ាង
សាប៊ូទឹក ឬសាប៊ូជុំ

ត្រូវបង្ហូរ ឬបាក់ទឹកលាងឱ្យបាន
ប្រមាណពី១០ទៅ១៥នាទី

ត្រូវប្រញាប់លាងសម្អាតរបួសដោយទឹកនិងសាប៊ូឱ្យបានស្អាត
ដោយចាក់ទឹកបង្ហូរលាងឱ្យបានប្រមាណ១០ទៅ១៥នាទី។ បើមិន
មានសាប៊ូ លាងតែជាមួយទឹកក៏បាន។

ត្រូវប្រើថ្នាំសម្លាប់មេរោគ ដូចជាទឹកថ្នាំបេតាទីន ឬអាល់កុល
ដើម្បីសម្អាតរបួស។

ត្រូវទៅជួបពិគ្រោះជាមួយគ្រូពេទ្យអំពីការបង្ការជំងឺផ្ដេកូតឱ្យបាន
ឆាប់បំផុត ដើម្បីទទួលបានការចាក់ថ្នាំបង្ការជំងឺផ្ដេកូត និងថ្នាំផ្សេង
ទៀតដែលចាំបាច់។

មិនត្រូវដើរមុខរបួសទេ បើអាចជៀសវាងបាន គឺគ្រាន់តែរុំគ្រប
ស្រាលៗលើមុខរបួស ដើម្បីឱ្យមុខរបួសត្រូវខ្យល់បានច្រើន។

អាល់កុល

បេតាទីន

ត្រូវប្រើអាល់កុល ឬបេតាទីន
ដើម្បីសម្អាតមេរោគ

តើប្លូនដឹងទេ?

ការប្រើប្រាស់វិធីចម្អាត
បុរាណលើមុខរបួសបង្ក
ដោយសត្វផ្ដុំ ឬសត្វដទៃ
មិនមែនជាការត្រឹមត្រូវតាម
គោលការណ៍ថែទាំរបួស
នោះទេ។
មិនត្រូវប្រើបាយកក ម្ហូប
សម្បុកក្នុងពាង ខ្លឹមស
ប្រហុក ក្រូចខ្លាវ ស្ពោះផ្ទុំ ឬ
វិធីបុរាណផ្សេងៗទៀតទេ។
សំខាន់បំផុតត្រូវលាងសម្អាត
របួសក្នុងគោលបំណងឱ្យ
ទឹកមាត់សត្វ ក៏ដូចជា
មេរោគចេញ និងជាប់អស់
ពីមុខរបួសដោយប្រើ
ទឹកស្អាត សាប៊ូ និងថ្នាំ
សម្លាប់មេរោគ។

តើប្តូរដឹងទេ?

ប្តូរនៅមានឱកាសចាក់ថ្នាំ
 បង្ការជំងឺឆ្កែឆ្នួត ក្រោយ
 ពេលដែលសត្វទាំ ឬខ្លាច
 ដោយសារវិសុជនភាព
 ប្រើរយៈពេលរយៈពេល
 សប្តាហ៍ ដើម្បីធ្វើដំណើរទៅ
 បង្គោលនៅខ្សែក្បាល។ ប៉ុន្តែ
 ប្តូរមិនត្រូវដំចាំទេ ក្រោយ
 ពេលមានសត្វទាំ ឬខ្លាច
 ប្តូរស្របសារន់ទៅរកចាក់
 ថ្នាំបង្ការជំងឺឆ្កែឆ្នួត។
 ក្រោយពេលចាក់ថ្នាំបង្ការ
 ទាន់ពេលវេលា ខ្លួនរបស់
 ប្តូរមានពេលស្របគ្រាន់
 ក្នុងការផលិតប្រព័ន្ធការពារ
 ខ្លួនកម្រិតវិសុជនភាព
 ដល់ខ្សែក្បាលបាន។

ការចាក់ថ្នាំបង្ការជំងឺឆ្កែឆ្នួតក្រោយពេលមានសត្វទាំ ឬខ្លាច

បន្ទាប់ពីមានរបួសដោយសត្វទាំ ឬខ្លាច យើងត្រូវស្វែងរកការ
 ចាក់ថ្នាំបង្ការជំងឺឆ្កែឆ្នួត ក្នុងរយៈពេលដំបូងជាវិទ្យាស្ថានប៉ាស្ទ័រកម្ពុជានៅ
 ភ្នំពេញ ឬមជ្ឈមណ្ឌលណាផ្សេងទៀតនៅតាមខេត្ត។
 ការចាក់ថ្នាំបង្ការជំងឺឆ្កែឆ្នួតក្រោយសត្វទាំ ឬខ្លាចត្រូវធ្វើឡើងចំនួន
 ៤លើក ដើម្បីទទួលបានការការពារប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព។
 ត្រូវពេទ្យអាចផ្តល់នូវថ្នាំ**អ៊ីម៉ូយណូគ្លូប៊ុយលីន**(Immunoglobulin)
 បន្ថែមទៀតនៅតាមភាពធ្ងន់ធ្ងរនៃរបួស ឬលទ្ធផល
 វិជ្ជមាននៃការធ្វើតេស្តខ្សែក្បាលសត្វ។
 ការចាក់ថ្នាំបង្ការទាំង៤លើក ដោយចាក់សាច់ដុំ ឬចាក់សើស្បែក :
 លើកទី១ : ថ្ងៃចាក់លើកដំបូង
 លើកទី២ : នៅ៣ថ្ងៃក្រោយចាក់លើកទី១
 លើកទី៣ : នៅ៧ថ្ងៃក្រោយចាក់លើកទី១
 លើកទី៤ : នៅ២១ ឬ២៨ថ្ងៃក្រោយចាក់លើកទី១
 បើអ្នកខ្លាចបានចាក់ថ្នាំបង្ការជំងឺឆ្កែឆ្នួតស្របចំនួនលើកពីមុនមក
 អ្នកត្រូវទទួលថ្នាំបង្ការជាថ្មីតែចំលើកប៉ុណ្ណោះ ក្រោយពេលសត្វ
 ទាំ ឬខ្លាចជាថ្មីទៀត គឺលើកទី១ និងលើកទី២។

ការចាក់ថ្នាំបង្ការជំងឺគ្រុន្ទកមុនពេលមានសត្វខាំ

យើងក៏អាចចាក់បង្ការជាមុនបានដែរ ដោយមិនចាំបាច់ទាល់តែ រងរបួសដោយសត្វខាំ ឬខ្លាចនោះទេ។ ពេលស្ថិតិជាការការពារ ខ្លួនជាមុនហើយបន្ទាប់ពីនោះ បើមានសត្វខាំ ឬខ្លាច យើងគ្រាន់ តែត្រូវការចាក់ថ្នាំបង្ការរំលូកចំនួនតែ២លើកប៉ុណ្ណោះ ពុំចាំបាច់ ត្រូវចាក់៤លើកនោះទេ។

ការចាក់ថ្នាំបង្ការជំងឺគ្រុន្ទកមុនសត្វខាំ ឬខ្លាចត្រូវការចាក់ចំនួន ៣លើក :

- លើកទី១ : ថ្ងៃចាក់លើកដំបូង
- លើកទី២ : នៅ៧ថ្ងៃក្រោយចាក់លើកទី១
- លើកទី៣ : នៅ២១ ឬ២៨ថ្ងៃក្រោយចាក់លើកទី១។

តើប្អូនដឹងទេ?

ការចាក់ថ្នាំបង្ការជំងឺគ្រុន្ទកមុនមិនមែនចាក់តែមួយលើក អាចបង្ការបានមួយជីវិតនោះ ទេ។ ដើម្បីធានាថា ប្អូនគេច ផុតពីជំងឺនីមួយៗ ថ្នាក់នេះ ប្អូនត្រូវលាងសម្អាតរបួស និងប្រញាប់ទៅពិគ្រោះ ជាមួយគ្រូពេទ្យជានិច្ច រាល់ ពេលមានរបួសបង្កដោយ សត្វ ទោះជាប្អូនធ្លាប់បាន ទទួលការចាក់ថ្នាំបង្ការជំងឺ នេះពីមុនមកក៏ដោយ។ គ្រូពេទ្យនឹងណែនាំថា តើ ប្អូនចាំបាច់ត្រូវចាក់ថ្នាំបង្ការ ជំងឺគ្រុន្ទកជាថ្មី ឬមិនចាំបាច់។

ការចាក់សាច់ដុំ
Injection intramusculaire (IM)
ទៅក្នុងស្រទាប់សាច់ដុំ

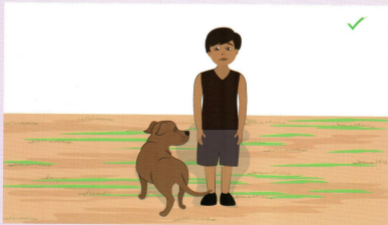
ធ្វើយ៉ាងណាជៀសវាងសត្វឆ្កែខាំ

បើគ្រួសាររបស់ប្អូនទទួលបានយកឆ្កែមកចិញ្ចឹមក្នុងផ្ទះ គួរតែមានការអនុវត្តចំណុចមួយចំនួនដូចជា :

- បង្រៀនឆ្កែឱ្យចេះស្គាល់ម្ចាស់ ដោយចំណាយពេលនៅជាមួយវា
- បង្ហាត់ឆ្កែឱ្យស្តាប់និងវត្តមានរបស់មនុស្សដទៃក្រៅពីម្ចាស់
- ក្រៀមវា(ក្រៅពីកុំឱ្យវាមានកូន ជាទូទៅនាំឱ្យកាត់បន្ថយចរិតកាចរបស់ឆ្កែដែរ)
- មិនត្រូវទៅជិតឆ្កែដែលប្អូនមិនដែលស្គាល់ជាដាច់ខាត
- មិនត្រូវទៅលេងជាមួយឆ្កែ ដោយមិនមានមនុស្សធំនៅក្បែរនោះទេ។

តើប្អូនដឹងទេ?

ប្អូនត្រូវប្រាប់ទៅមនុស្សធំ ឬទៅពេទ្យសត្វ ឬអ្នកបង្ហាត់សត្វភ្លាមនៅពេលដែលប្អូនឃើញថា ឆ្កែរបស់ប្អូនបង្ហាញនូវអាការៈកាចខុសធម្មតា ឬបញ្ចេញនូវចរិតខុសពីអ្វីដែលប្អូនធ្លាប់ស្គាល់។ ប្អូនត្រូវប្រុងប្រយ័ត្ន និងត្រូវនៅឆ្ងាយពីឆ្កែនោះ ជៀសវាងរងរបួសដោយវាខាំ។

ត្រូវនៅឱ្យឆ្ងាយមួយកន្លែង (ដុចរូបចម្លាក់) បើមានឆ្កែដែលប្អូនមិនស្គាល់ ចូលមកជិតប្អូន

ត្រូវចាក់បង្ការសត្វឆ្មៃប្រឆាំងនឹងជំងឺផ្តាច់

មិនត្រូវទុកមារតូចឱ្យនៅតែឯងជាមួយសត្វឆ្មៃនោះទេ

នៅពេលឃើញឆ្មៃ មិនត្រូវស្រែក យំ ឬរត់លឿនពេញពីវាទេ ព្រោះធ្វើបែបនេះបណ្តាលឱ្យវាក៏យំ និងអាចស្ទុះមកវាំ

បើឆ្កែកម្រាងឬឆ្កែដួល ឬឆ្កែត្រូវសំនុំមួយកន្លែង ដេកចំហៀង ចំកោងខ្លួន ឱបក្បាលជង្គង់ ការពារមុខឬដៃឱ្យឆ្កែទាមុខ

ឬឆ្កែត្រូវប្រាប់ទៅមនុស្សជុំវិញ បើឃើញមានឆ្កែឬឆ្កែមុខ ឬឆ្កែដែលមានលក្ខណៈខុសពីធម្មតា

មេរ្តែងការកូនណាស់ មិនត្រូវទៅលេងកូនឆ្កែទើបនឹងកើតនោះទេ

ត្រូវខ្វក់ពេលឱ្យឆ្កែស្គាល់ និងហិតភ្លឺនៃដៃរបស់ឬនសិត មុននឹងទៅស្តាប់អង្រែលវាលេង

✘

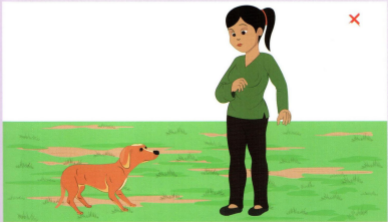
មិនត្រូវទៅវេជ្ជសាស្ត្រដែលកំពុងដេកទេ

✘

មិនត្រូវទៅវេជ្ជសាស្ត្រ ឬទាញយកចំណីចេញ ពេលដែលឆ្កែកំពុងស៊ីទេ

✘

កុំសម្លឹងចំពោះភ្នែកឆ្កែ ជាពិសេសកុំបង្ហាញក្រវែងភ្នែកកាច សម្លាប់ដាក់សត្វឆ្កែ

តើប្តូរដឹងទេ?

សត្វដែលបានក្រៀមក្រាម
មានចរិតស្ងួត និងស្ងប់ស្ងាត់
ជាងសត្វដែលមិនក្រៀម
ដោយសារការក្រៀមយក
ក្រពេញបន្តពូជចេញ
ក្នុងគោលដៅមិនឱ្យមាន
កូនបាននាំឱ្យថយចុះអំបូន
ភេទ។

ការចាក់ថ្នាំបង្ការឱ្យសត្វផ្តែ

ការចាក់ថ្នាំបង្ការជំងឺផ្តែត្រូវឱ្យសត្វផ្តែអាចឈានទៅលុបបំបាត់ ជំងឺផ្តែត្រូវក្នុងប្រទេសកម្ពុជាបាន។

ជំងឺផ្តែត្រូវលើសត្វផ្តែជាជំងឺមួយគ្រោះថ្នាក់បំផុត ដោយហេតុថា
ជំងឺនេះឆ្លងទៅមនុស្ស និងសត្វដទៃតាមការទាំ ឬខ្លាច។ ចាក់ថ្នាំ
បង្ការជំងឺផ្តែត្រូវឱ្យសត្វរបស់ខ្លួនគឺជាការការពារដ៏ល្អបំផុត ទាំង
សម្រាប់សត្វផ្តែ ទាំងសម្រាប់មនុស្ស។

ថ្នាំបង្ការនិងនាំឱ្យសត្វផ្តែរបស់អ្នកបង្កើតនូវប្រព័ន្ធការពារខ្លួន
ប្រឆាំងវីរុស។ បើផ្តែនោះត្រូវបាននាំដោយផ្តែដទៃទៀត ផ្តែរបស់
អ្នកនឹងមិនឈឺ ហើយក៏មិនអាចចម្លងជំងឺទៅមនុស្សបានដែរ។

ការចាក់ថ្នាំបង្ការឱ្យសត្វផ្តែអាចធ្វើនៅគ្លីនិកសត្វ ឬនៅតាមយុទ្ធ-
នាការចាក់ថ្នាំបង្ការណាមួយ។ គេអាច
ចាក់លើកដំបូង នៅពេលផ្តែមានអាយុ
បាន៣ខែ។ ជាការចាក់ក្រោយស្បែក មិន
ធ្វើឱ្យឈឺចាប់ទេ និងមិនបង្កជាជំងឺដល់
សត្វផ្តែទេ។ ជាទូទាហរណ៍ជាក់ស្តែង
ដោយមានការចាក់ថ្នាំបង្ការលើសត្វផ្តែ
ចំនួនករណីមនុស្សស្លាប់ដោយជំងឺផ្តែត្រូវ
បានថយចុះយ៉ាងច្រើននៅក្នុងប្រទេស
មួយចំនួន ពេលខ្លះ គឺកាត់បន្ថយដល់
សូន្យករណី។ នៅប្រទេសថៃ នាឆ្នាំ
១៩៨០ គេរកឃើញមានអ្នកស្លាប់ដោយ
ជំងឺផ្តែត្រូវចំនួន៣៧០ករណី។ រហូតដល់
ឆ្នាំ១៩៩០ ជំងឺនេះបន្តបណ្តាលឱ្យមាន
មនុស្សស្លាប់២០០ករណីក្នុង១ឆ្នាំ។ ការ
សិក្សាមួយបានបង្ហាញថា មានតែ១៥%
នៃកូនផ្តែប៉ុណ្ណោះបានទទួលថ្នាំបង្ការ

ជំងឺឆ្កែឆ្កូត និង៦០%នៃករណីមនុស្សស្លាប់ដោយជំងឺនេះបង្កដោយ ការទាររបស់កូនឆ្កែអាយុក៏ចាប់ពី៣ខែ។ នៅឆ្នាំ១៩៩៧ មានច្បាប់ មួយតម្រូវឱ្យចាក់ថ្នាំបង្ការលើសត្វឆ្កែ និងសត្វឆ្ការអាយុចាប់ពី ៣ខែឡើងទៅ។ តាមរយៈការចាក់ថ្នាំបង្ការទ្រង់ទ្រាយធំបែបនេះ និងតាមកម្មវិធីជំរុញផ្សាយព័ត៌មានដល់ប្រជាជន គេបានរកឃើញ មនុស្សស្លាប់ដោយជំងឺឆ្កែឆ្កូតតែ៨ករណីប៉ុណ្ណោះនៅឆ្នាំ២០០៨ ក្នុងប្រទេសថៃ។

នៅប្រទេសបង់ក្លាដេស ដោយមានសេវាបង្ការក្រោយសត្វទារ ការ ចាក់ថ្នាំបង្ការទ្រង់ទ្រាយធំលើសត្វឆ្កែ និងវត្តមានកើនឡើងនៃថ្នាំ បង្ការ ចំនួនករណីមនុស្សស្លាប់ដោយជំងឺឆ្កែឆ្កូតបានថយចុះ៥០% ក្នុងរវាងឆ្នាំ២០១០ដល់២០១៣។

ការចាក់ថ្នាំបង្ការជំងឺឆ្កែឆ្កូតលើសត្វឆ្កែក្នុងយុទ្ធសាស្ត្រសាងសង់នៅខេត្តកណ្តាល

តើប្តូរដឹងទេ?

នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា មាន សត្វឆ្កែភាគច្រើនណាស់ដែល បានចាក់ថ្នាំបង្ការជំងឺឆ្កែឆ្កូត។ យ៉ាងណាមិញ ថ្នាំបង្ការជំងឺ ឆ្កែឆ្កូត សម្រាប់សត្វឆ្កែ ឬឆ្ការ មានវត្តមាន និងអាចរកបាន នៅតាមមន្ទីរសុខាភិបាល មួយចំនួន។

តើប្អូនដឹងទេ?

នៅលើជញ្ជាំងប្រាសាទ
អង្គរវត្ត មានធម្មាក្សបសព្វ
ផ្អែឈរជាជួរ មានរបៀប
រៀបរយ បញ្ជាក់ថា ជាសត្វ
ដែលគេបង្កើតច្រើនជា
ប្រយោជន៍បាន។

យល់ដឹងបន្ថែមពីអតីត និងអនាគត

សត្វផ្អែត្រូវបានមនុស្សជ្រៀងយកមកចិញ្ចឹមតាំងពីជាង១២ ០០០
ឆ្នាំមុនមកម៉្លោះ។

មនុស្ស និងសត្វផ្អែ

ឯកសារបុរាណនានា(បន្ទះដីឥដ្ឋចារឹកជំនជាតិស្ទិរិយា)ដែលគេរក
ឃើញនៅទីតាំងបច្ចុប្បន្នជាប្រទេសអ៊ីរ៉ាក់ បង្ហាញថា មនុស្សជំនាន់
នោះស្គាល់ជំងឺផ្អែត្រូត និងខ្លាចរអាតាំងពី៤០០ឆ្នាំមុននោះទៅ
ទៀត។

រូបថតម្នាក់ផ្ទៃនៅជ្រុងប្រាសាទអង្គរវត្ត

នៅប្រទេសកម្ពុជា ការចិញ្ចឹមផ្លែប្រាកដជាត្រូវបានប្រជាជនអនុវត្ត
 តាំងពីយូរលង់ណាស់មកហើយ។ យើងអាចឃើញរូបចម្លាក់ផ្លែ
 នៅលើថែវប្រាសាទអង្គរវត្ត និងវត្តមានតូចអង្គផ្លែក្នុងអគ្គបទជា
 សាច់រឿងសាសនា(ឧទាហរណ៍ រឿងព្រះវេស្សន្តរ) ក៏ដូចជា
 សាច់រឿងព្រេងនិទាននានាដែលមានអាយុកាលយូរលង់ណាស់
 មកហើយ។ យ៉ាងណាមិញ ក្នុងចំណោមឆ្នាំទាំង១៦នៃកសិកម្ម
 មានឆ្នាំចតុណាងដោយផ្លែដែលសរបញ្ជាក់ឱ្យឃើញកាន់តែច្បាស់
 អំពីសារៈសំខាន់នៃផ្លែ និងទំនាក់ទំនងតាំងពីយូរអង្វែងរវាងមនុស្ស
 និងផ្លែ។

តើរូងដឹងទេ?

រឿងព្រះវេស្សន្តរមានក្នុង
 គម្ពីរព្រះពុទ្ធសាសនា និង
 មានពណ៌នាជារូបភាពតាម
 អារាមនានា តំណាលពី
 ពាព្រាហ្មសូមជូជក់ អាស្រ័យ
 ចិញ្ចឹមជីវិតតែនិងដើរសុំទាន
 គេ។ សម័យថ្ងៃមួយ ពាជូជក់
 ត្រាច់ចរឆ្លងព្រៃក្នុងគោល-
 បំណងទៅរកសុំទានយក

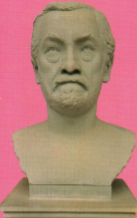
អ្នកបម្រើទៅឱ្យ
 បម្រើប្រពន្ធក្មេង
 របស់ខ្លួន។
 ខណៈមួយនោះ
 ពាជូជក់ត្រូវ
 ផ្លែប្រមាញ់
 របស់ព្រានព្រៃ
 ដេញទាំ រត់
 ឡើងដើមឈើ
 យកតែរូច
 ជីវិត។

រូបស៊ីម៉ង់ត៍ក្នុងវត្តមួយនៅកោះដាច់បរិយាយពីពាជូជក់គេចពីសត្វផ្លែ
 និងព្រានព្រៃ ក្នុងរឿងព្រះវេស្សន្តរ

លោក ល្វីស ប៉ាស្ទ័រ និងការបង្កើតថ្នាំបង្ការជំងឺផ្តុំតូច

លោក ល្វីស ប៉ាស្ទ័រ (Louis Pasteur) កើតនៅថ្ងៃទី៧ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ១៨៦៦ នៅក្រុងដូល ប្រទេសបារាំង។ គួងកាត់អាជីពជាអ្នកស្រាវជ្រាវវិទ្យាសាស្ត្រដំណើរជីវិត និងការរកឃើញជាច្រើន គាត់បានសម្រេចចិត្តនៅឆ្នាំ១៨៨០(នៅអាយុ៥៤ឆ្នាំ) បង្កើតថ្នាំបង្ការមួយប្រឆាំងជំងឺផ្តុំតូចដែលជាជំងឺត្រូវឱ្យខ្លាច សម្លាប់ប្រជាជនជាច្រើន ហើយកាលនោះ គេមិនទាន់ដឹងវិធីការពារខ្លួនឯងទេ និងជំងឺនេះនៅឡើយ។

លោក ល្វីស ប៉ាស្ទ័រ ដែលធ្វើការនៅទីក្រុងប៉ារីស ប្រទេសបារាំង ចាប់ផ្តើមដំបូងដោយកំណត់រកវីរុសជំងឺផ្តុំតូច ដោយប្រើមីក្រូទស្សន៍ តែមិនបានសម្រេច ដោយវីរុសនោះតូចខ្លាំងណាស់។ ជាការពិត កម្រិតមើលឃើញនៃមីក្រូទស្សន៍នាសម័យនោះមិនអនុញ្ញាតឱ្យយើងមើលឃើញវីរុសបានទេ(គេទើបតែអាចមើលឃើញវីរុសជំងឺផ្តុំតូចជាលើកដំបូង នៅទសវត្សក្រោយមកទៀត គឺនៅឆ្នាំ១៩៤៦ ដោយគេបានបង្កើតមីក្រូទស្សន៍អេម្សិត្រូនិក)។ លោក ល្វីស ប៉ាស្ទ័រ និងសហការី ជាពិសេស លោក អេមីល រូ (Emile Roux) បានចាប់ផ្តើមស្រាវជ្រាវ និងពិសោធនៅលើសត្វជាលើកដំបូង ដូចជាសត្វអ្នក និងទន្សាយជាដើម។ គោលគំនិតគឺប្រែក្លាយវីរុសដែលបង្កជំងឺឱ្យទៅជាវីរុសដែលភ្លេចប្រព័ន្ធការពារខ្លួនលើសត្វទន្សាយដោយមិនធ្វើឱ្យសត្វនោះឈឺជាប់។ ការភ្លេចបង្កើតប្រព័ន្ធការពារខ្លួននិងថ្នាំការពារសត្វនោះប្រឆាំងជំងឺផ្តុំតូច។ ដើម្បីទទួលបានវីរុសដែលមិនធ្វើឱ្យសត្វឈឺជាប់(វីរុសទន្សាយ) គាត់បានទុកសរសៃខ្លួនឆ្អឹងខ្លួនទន្សាយដែលមានវីរុសបង្កជំងឺ ហាលចោលប៉ុន្មានថ្ងៃសិន មុននឹងយកសរសៃខ្លួននោះទៅកិនឱ្យម៉ត់ និងចាក់ឱ្យទន្សាយដែលគ្មានជំងឺ។ វិធីនេះនាំឱ្យលោក ប៉ាស្ទ័រ ទទួលបាន

រូបថតលោក ល្វីស ប៉ាស្ទ័រ នៅវិទ្យាស្ថានប៉ារីសកម្ពុជា

តំនូលលោក ល្វីស ប៉ាស្ទ័រកំពុងកត់ត្រាការពិសោធថ្នាំបង្ការជំងឺផ្តុំតូចលើសត្វទន្សាយនៅឆ្នាំ១៨៨០

រឿយៗដែលមិនបង្កជំងឺ តែផ្ទុយទៅវិញ ជារឿយៗដែលភ្លេចបង្កើត
 ប្រព័ន្ធការពារខ្លួន ការពារសត្វទន្សាយពីជំងឺឆ្កែឆ្កួត។
 នៅឆ្នាំ១៨៨៣ ថ្នាំបង្ការជំងឺឆ្កែឆ្កួតត្រូវបានបង្កើត ក៏ប៉ុន្តែត្រូវ
 ឆ្លងកាត់ការសាកល្បងលើមនុស្សបន្ថែមទៀត។ ពេលនោះ លោក
 ល្វីស ប៉ាស្ទ័រ រាជករ នាព្រឹកថ្ងៃទី៦ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៨៨៥ លោក
 ប៉ាស្ទ័រត្រូវតែសម្រេចចិត្តសាកល្បងថ្នាំបង្ការនោះលើមនុស្ស។
 កុមារម្នាក់ អាយុ៩ឆ្នាំ ឈ្មោះ ស៊ូសេហ្វ មេយស្ទ័រ (Joseph Meister)
 បានត្រូវសត្វឆ្កែឆ្កួតខាំ១៤កន្លែង។ លោក ប៉ាស្ទ័រ និងក្រុមការងារ
 របស់គាត់បានសម្រេចចិត្តចាក់ថ្នាំបង្ការឱ្យកុមារនោះ ដើម្បីបញ្ជ្រាប
 មរណភាពដែលកុមារនោះប្រឈមយ៉ាងពិតប្រាកដ។ កុមារ
 ស៊ូសេហ្វ បានទទួលការចាក់ប្រេរ៉ាខ្លួនទន្សាយដែលមានរឿយស្របៗ
 សរុប១៣លើក។ ការចាក់ថ្នាំបង្ការលើមនុស្សលើកទីមួយនេះ គឺ
 ជជោគជ័យមួយ។ កុមារ ស៊ូសេហ្វ មិនបានឈឺជំងឺឆ្កែឆ្កួតឡើយ
 និងក្លាយជាមនុស្សទីមួយដែលបានទទួលថ្នាំបង្ការជំងឺឆ្កែឆ្កួត។ នៅ
 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ១៨៨៥ កុមារម្នាក់ទៀត ឈ្មោះ សិដបាបទិស ស៊ូប៊ីយ
 (Jean-Baptiste Jupille)

ជាកុមារឃ្នាលចៀម អាយុ
 ១៥ឆ្នាំ និងកុមារឃ្នាលចៀម
 ៦នាក់ផ្សេងទៀតបានត្រូវ
 សត្វឆ្កែឆ្កួតខាំយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរ។
 ពេលនោះ លោក ប៉ាស្ទ័រ
 អនុវត្តការចាក់ថ្នាំបង្ការជា
 លើកទី៦ ដោយទទួលបាន
 ជោគជ័យដូចលើកទី១ដែរ។
 គឺចាប់តាំងពីថ្ងៃនោះហើយ
 ដែលការចាក់ថ្នាំបង្ការជំងឺឆ្កែ
 ឆ្កួតបានអភិវឌ្ឍនៅទូទាំង
 សកលលោក។

គំនូរក្នុងទស្សនាវដ្តី La République Illustrée
 ឆ្នាំ១៨៨៦ បង្ហាញពីការចាក់ថ្នាំបង្ការជំងឺឆ្កែឆ្កួតឱ្យ
 កុមារស៊ូប៊ីយ ដោយមានវត្តមានលោក ល្វីស ប៉ាស្ទ័រ

តើប្អូនដឹងទេ ?

តើថ្នាំបង្ការជំងឺលើការយ៉ាង
 ដូចម្តេច?
 ថ្នាំបង្ការនាំយកបំណែក
 នៃមេរោគណាមួយទៅឱ្យ
 ជួបជាមួយរាងកាយមនុស្ស
 នាំឱ្យមានការភ្លេចបង្កើត
 ប្រព័ន្ធការពារខ្លួនជា
 មធ្យោបាយធម្មជាតិប្រឆាំង
 និងមេរោគនោះ។
 ពេលរាងកាយជួបមេរោគ
 នោះជាថ្មី រាងកាយស្គាល់
 និងកម្ទេចចោលបាន។
 រាងកាយរបស់យើងត្រូវការ
 រយៈពេលច្រើនថ្ងៃ ដើម្បី
 ផលិតប្រព័ន្ធការពារខ្លួន
 ក្រោយពេលចាក់ថ្នាំបង្ការ។

តើប្អូនដឹងទេ?

ថ្នាំបង្ការជំងឺឆ្កែឆ្កួតជំនាន់ដំបូងជាថ្នាំបង្ការមានប្រសិទ្ធភាព ប៉ុន្តែមានការពិបាកក្នុងការប្រើ និងមិនមានសុវត្ថិភាពខ្ពស់ទេ។ គេត្រូវចាក់នៅក្បាលពោះ និងត្រូវចាក់ជាច្រើនថ្ងៃជាប់គ្នា(ពី៦ទៅ៣សប្តាហ៍) ទើបគ្រប់កម្រិត។ ថ្នាំបង្ការជំនាន់នោះផលិតពីខ្លួនឆ្កែ និងសត្វដែលអាចបង្កជាប្រតិកម្មធ្ងន់ធ្ងរលាក់នៅលើមនុស្ស។

ការវិវឌ្ឍនៃថ្នាំបង្ការជំងឺឆ្កែឆ្កួត និងការចាក់ថ្នាំបង្ការ

ប្អូនមានសំណាងហើយ ដោយថ្នាំបង្ការបច្ចុប្បន្ន ត្រូវចាក់តែ៤លើកប៉ុណ្ណោះ។ ប៉ុន្តែ ការចាក់ថ្នាំបង្ការជំងឺឆ្កែឆ្កួតកាលពីអតីតកាលមិនងាយស្រួលដូចនេះទេ។

ថ្នាំបង្ការដែលលោក ប៉ាស្ទ័រ ប្រើជាលើកទី១កាលពីជាង១៣០ឆ្នាំមុន គឺនៅឆ្នាំ១៨៨៥ លើកុមារ ស៊ីសេហ្វ មេយស្ទ័រ ជាការចាក់ចំនួន១៣ដងនូវសារធាតុយកចេញពីសរសៃខ្លួនឆ្កែ និងខ្លួនឧទ្ធរាយដែលមានផ្ទុកវីរុសខ្សោយ។

ថ្នាំបង្ការប្រភេទនោះត្រូវបានគេប្រើជាលើកដំបូងនៅទ្វីបអឺរ៉ុប។ ក្រោយមក ដោយមានលោក អាឡប៊ែរ កាល់ម៉ែត (Albert Calmette) នៅវិទ្យាស្ថានប៉ាស្ទ័រសែហ្គន សម្រាប់ប្រទេសកម្ពុជារៀនណាម និងខ្លួនវា បានទទួលយកមកប្រើប្រាស់មុនប្រទេសផ្សេងៗនៅអាស៊ី នៅអាហ្វ្រិក ឬនៅអាមេរិកទៅទៀត។ ចាប់ពីឆ្នាំ១៩១១មក ថ្នាំបង្ការថ្មីមួយប្រភេទទៀតផលិតនៅប្រទេសឥណ្ឌាចេញពីខ្លួនក្បាលសត្វផ្សេង ឬព័ទ្ធជាមនុស្សជំងឺឆ្កែឆ្កួត

ឈុតសម្រែងបង្ហាញការចាក់ថ្នាំបង្ការជំងឺឆ្កែឆ្កួតនៅលើពោះ ដោយប្រើថ្នាំបង្ការជំនាន់ដំបូង

ដែលធ្វើឱ្យខ្សោយដោយជាតិហ្វូណុល ត្រូវបានគេប្រើប្រាស់យ៉ាងទូលំទូលាយនៅអាស៊ីអាគ្នេយ៍ និងក្នុងពិភពលោក។ របៀបចាក់គឺចាក់នៅត្រង់ក្បាលពោះមួយម្តួលក្នុងមួយថ្ងៃរយៈពេល៦ទៅ៣សប្តាហ៍ជាប់គ្នា។ អ្នកទទួលថ្នាំបង្ការកូញត្រូវយ៉ាងខ្លាំងថា ចាក់ថ្នាំបង្ការនេះឈឺណាស់។

នៅឆ្នាំ១៩៤៨ គេបានផលិតថ្នាំបង្ការប្រភេទថ្មីទៀតចេញពីស៊ុតមាត់ ឬទាវដែលមានដាក់វីរុសចូល។

ចាប់ពីឆ្នាំ១៩៦៤មក មានការរីកចម្រើនដ៏លឿនមួយក្នុងការផលិតថ្នាំបង្ការ។ គេដាក់មកបណ្តុះកោសិកាវីរុសសុទ្ធនៅមន្ទីរពិសោធន៍ដើម្បីយកវីរុសសម្រាប់ផលិតជាថ្នាំបង្ការ។ ថ្នាំបង្ការអាចផលិតក្នុងបរិមាណច្រើនជាងមុន និងសុទ្ធជាងមុន បានជាគេត្រូវការចាក់តិចដងជាងមុន។

គឺថ្នាំបង្ការប្រភេទនេះហើយដែលគេកំពុងប្រើប្រាស់នាពេលបច្ចុប្បន្ននេះ ជាពិសេសនៅវិទ្យាស្ថានប៉ាស្ទ័រកម្ពុជា។

តើប្រទេសនេះ?

ថ្នាំបង្ការជំងឺផ្តុំគ្នាសម័យបច្ចុប្បន្ន មានប្រសិទ្ធភាព និងសុវត្ថិភាពខ្ពស់ ផលិតដោយបច្ចេកទេសទំនើបមិនប្រើខ្លួនឯងសត្វទៀតទេ។ គេចាក់នៅស្មា ដោយចាក់ចូលក្នុងសាច់ដុំ ឬចាក់នៅស្រទាប់សើស្បែកចាក់ចំនួនតិចលើកជាងមុន និងប្រើកម្រិតថ្នាំបង្ការកាន់តែតិចជាងមុនក្នុងមួយលើក។ ធ្វើឱ្យការបង្ការជំងឺផ្តុំគ្នាកាន់តែងាយជាងមុន ទាំងសម្រាប់គ្រូពេទ្យ ទាំងសម្រាប់អ្នកទទួលថ្នាំបង្ការ។

ថ្នាំបង្ការប្រឆាំងជំងឺផ្តុំគ្នាដែលគេប្រើនាពេលបច្ចុប្បន្ន

តើប្លង់ដងទេ?

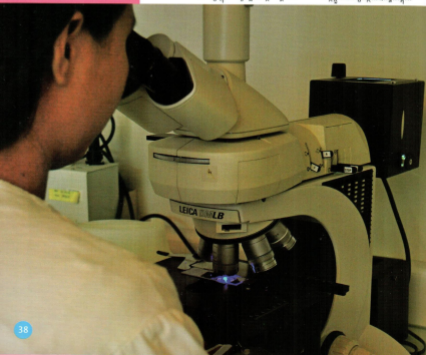
ដើម្បីធ្វើតេស្តបញ្ជាក់ថា សត្វផ្តុំ ឬសត្វណាមួយមាន មេរោគជំងឺផ្តុំផ្តុំ គេត្រូវការ យកវត្ថុវិភាគជាខ្លះក្បាល របស់សត្វនោះមកពិនិត្យ។ ការពិនិត្យដោយមីក្រូទស្សន៍ រកមេរោគជំងឺផ្តុំផ្តុំត្រូវប្រើ មីក្រូទស្សន៍ពិសេសនៅក្នុង បន្ទប់ជំងឺ។

ការស្រាវជ្រាវបច្ចុប្បន្ននៅកម្ពុជា

នៅវិទ្យាស្ថានប៉ាស្ទ័រកម្ពុជា អ្នកវិទ្យាសាស្ត្រជាតិ និងអន្តរជាតិបន្ត ស្រាវជ្រាវយ៉ាងសកម្មក្នុងគោលបំណងចូលរួមលុបបំបាត់ជំងឺផ្តុំ ផ្តុំទាំងស្រុងនាពេលអនាគត។ ពួកគេសិក្សាលើរបៀបថ្មីក្នុង ការប្រើប្រាស់ថ្នាំបង្ការ និងអ៊ីម្យុយណូឡូស៊ីយលីន។

ដោយធ្វើការជាមួយអង្គការសុខភាពអន្តរជាតិនានា ពួកគេក៏ខិតខំ រកវិធីសាស្ត្រយ៉ាងណាដែលអនុញ្ញាតឱ្យមនុស្សច្រើនជាងមុន អាចទទួលបានថ្នាំបង្ការជំងឺផ្តុំផ្តុំតម្រូវការក៏ដូចជាក្រោយរងរបួស ដោយសត្វទាំងឡាយ។

ការពិនិត្យវត្ថុវិភាគខ្លះក្បាលស្រាវជ្រាវមេរោគជំងឺផ្តុំផ្តុំនៅវិទ្យាស្ថានប៉ាស្ទ័រកម្ពុជា

វិទ្យាស្ថានប៉ាស្ទ័រកម្ពុជាចូលរួមសកម្មភាពទិវាពិភពលោកប្រឆាំងជំងឺវីរុសឆ្កែ

ទិវាពិភពលោកប្រឆាំងជំងឺវីរុសឆ្កែ

ទិវាពិភពលោកប្រឆាំងជំងឺវីរុសឆ្កែត្រូវបានគេប្រារព្ធជាប្រចាំរៀងរាល់ឆ្នាំ នៅថ្ងៃទី២៨ កញ្ញា ក្នុងគោលបំណងផ្សព្វផ្សាយអំពីការការពារ និងការសម្រេចបាននានា ដើម្បីយកជ័យជម្នះលើជំងឺដ៏គ្រោះថ្នាក់សាហាវមួយនេះ។

ថ្ងៃទី២៨ កញ្ញាគឺជាថ្ងៃពិភពលោកប្រឆាំងជំងឺវីរុសឆ្កែ លើសពីនេះ ជាស្នូលអ្នកជំនាញផ្នែកគីមីសាស្ត្រ និងអតិសុខុមប្រាណជនជាតិចាត់ដៃលើបានបង្កើតថ្នាំបង្ការទប់ទល់នឹងជំងឺវីរុសឆ្កែ។

បច្ចុប្បន្ននេះ យើងមានថ្នាំបង្ការច្បាស់លាស់ និងមានប្រសិទ្ធភាពសម្រាប់មនុស្ស និងសម្រាប់សត្វ ដើម្បីប្រឆាំងនឹងជំងឺវីរុសឆ្កែ។ ការផ្សព្វផ្សាយចំណេះដឹងនៅតែជាកត្តាចម្បងនៃជោគជ័យតាមសហគមន៍ក្នុងការរួមចំណែកប្រឆាំងនឹងជំងឺវីរុសឆ្កែប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព។

គោលដៅប្រមូលនៃសកលលោកគឺកាត់បន្ថយករណីស្លាប់ដោយជំងឺវីរុសឆ្កែបង្កដោយសត្វឆ្កែចាំឱ្យអស់នៅឆ្នាំ២០៣០។

នៅប្រទេសកម្ពុជា ក្នុងថ្ងៃទិវាពិភពលោកប្រឆាំងជំងឺវីរុសឆ្កែ គេមានធ្វើយុទ្ធនាការផ្សព្វផ្សាយតាមវិទ្យុ ទូរទស្សន៍ កាសែត និងបណ្តាញសង្គមនានា។ មានសន្និសីទ និងសកម្មភាពសង្គមមេរៀត ដើម្បីឱ្យកុមារក៏ដូចជាមនុស្សពេញវ័យដឹងអំពីការចាក់ថ្នាំបង្ការ និងអំពីគ្រោះថ្នាក់នៃជំងឺវីរុសឆ្កែ។

តើប្អូនដឹងទេ?

- ឆ្នាំ១៩៩៣ វិទ្យាស្ថានប៉ាស្ទ័រនៅភ្នំពេញត្រូវបានបង្កើតនៅជ្រោយចង្វារ និងបានចាប់ផ្តើមផ្តល់ថ្នាំបង្ការជំងឺឆ្អែត្នូត។ • ឆ្នាំ១៩៧៨ វិទ្យាស្ថានត្រូវបានបិទ។
- ថ្ងៃទី០១ ធ្នូ ១៩៨៦ វិទ្យាស្ថានប៉ាស្ទ័រថ្មីត្រូវបានបើកនៅខណ្ឌគោក។
- ឆ្នាំ១៩៩២ ទីតាំងមួយបានផ្តល់ដោយក្រសួងសុខាភិបាលនៅជាប់មន្ទីរពេទ្យកាលបែកដោយមានកិច្ចព្រមព្រៀងរវាងរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា និងវិទ្យាស្ថានប៉ាស្ទ័របារីស។ • ចាប់ពីថ្ងៃទី២៩ មីនា ១៩៩៤ វិទ្យាស្ថានប៉ាស្ទ័រកម្ពុជាបន្តវត្តមានរហូតដល់បច្ចុប្បន្ន ដោយមានទាំងមជ្ឈមណ្ឌលបង្ការជំងឺឆ្អែត្នូតផង(សម្ពោធនៅថ្ងៃទី១០ កុម្ភៈ ១៩៩៥)។ ពេលនេះ វិទ្យាស្ថានមានបុគ្គលិកជាង ២០០នាក់។ ហេតុអ្វីមិនអាចជាប់បច្ចុប្បន្នម្នាក់ដែរ ពេលប្អូនដំឡើង? ប្រទេសកម្ពុជាត្រូវការបុគ្គលិកសុខាភិបាលនិងអ្នកស្រាវជ្រាវ ដើម្បីបន្តលើកកម្ពស់ផ្នែកសុខភាព។

វិទ្យាស្ថានប៉ាស្ទ័រកម្ពុជា

វិទ្យាស្ថានប៉ាស្ទ័រកម្ពុជាគឺជាវិទ្យាស្ថានមួយដែលមិនរកកម្រៃ បង្កើតឡើងនៅឆ្នាំ១៩៩៥៣។ វត្តបំណងគឺលើកកម្ពស់សុខភាពប្រជាជនកម្ពុជា។ វិទ្យាស្ថានមានសកម្មភាពស្រាវជ្រាវលើជំងឺចម្បងៗ ដូចជាជំងឺឆ្អែត្នូត គ្រុនចាញ់ របេង អេដស៍ រលាកថ្លើមជាដើម។ វិទ្យាស្ថានប៉ាស្ទ័រកម្ពុជាមានទីតាំងនៅរាជធានីភ្នំពេញ អគារលេខ៤ មហាវិថីព្រះមុនីវង្ស។ វិទ្យាស្ថានមានបុគ្គលិកជាដៃជួបណ្តិត និងសិក្សាវិទ្យា គិលានុប្បវិទ្យា អ្នកបច្ចេកទេស វិស្វករ អ្នកស្រាវជ្រាវដែលបំពេញការងារ ស្រាវជ្រាវវិទ្យាសាស្ត្រ និងវិភាគមន្ទីរពិសោធន៍។

វិទ្យាស្ថានមានមជ្ឈមណ្ឌលចាក់ថ្នាំបង្ការចំនួនពីរ។ មជ្ឈមណ្ឌលចាក់ថ្នាំបង្ការជំងឺឆ្អែត្នូតទទួលអ្នកមកចាក់ថ្នាំបង្ការក្រោយសត្វទាំឬទ្វាច។ ចំណែកមជ្ឈមណ្ឌលចាក់ថ្នាំបង្ការអន្តរជាតិផ្តល់ថ្នាំបង្ការទូទៅដូចជាបង្ការជំងឺតេតាណូស ខាន់ស្តាក់ ក្អកមាន់ របេង រលាកថ្លើម កញ្ជើល ផ្កាសាយ មហារីកមាត់ស្បូន គ្រុនល្បើងជាដើម។

ប្រអោយមជ្ឈមណ្ឌលវិទ្យាស្ថានប៉ាស្ទ័រកម្ពុជា

រូបអគារមជ្ឈមណ្ឌលចាក់ថ្នាំបង្ការជំងឺឆ្កែឆ្កួតនៃវិទ្យាស្ថានប៉ាស្ទ័រកម្ពុជា

មជ្ឈមណ្ឌលចាក់ថ្នាំបង្ការជំងឺឆ្កែឆ្កួតនៃវិទ្យាស្ថានប៉ាស្ទ័រកម្ពុជា

មជ្ឈមណ្ឌលបានត្រូវបង្កើតឡើងនៅឆ្នាំ១៩៩៥ និងមានបេសកកម្មចម្បងគឺផ្តល់ការបង្ការជំងឺឆ្កែឆ្កួត សម្រាប់សាធារណជនក្រោយពេលរងរបួស បង្កដោយសត្វខាំ ឬខ្លាច។ ការបង្ការនេះចាប់ផ្តើម ដោយមិនគិតថ្លៃសេវាទេ រហូតដល់ឆ្នាំ២០១១ ទើបមានការយកថ្លៃក្នុងកម្រិតទាបដោយសារ មជ្ឈមណ្ឌលទទួលបានចំនូនជំនួយស្រុះក្នុងចំនួន កើនឡើងជាលំដាប់គួរឱ្យកត់សម្គាល់ ហើយ លែងមានលទ្ធភាពផ្តល់ដោយមិនគិតថ្លៃ។ ចាប់ ពីឆ្នាំ២០១០មក ចំនួនអ្នកប្រសិទ្ធិផលមកទទួល ការបង្ការជំងឺឆ្កែឆ្កួតបានកើនដល់ប្រមាណ៦ម៉ឺន នាក់ក្នុងមួយឆ្នាំ។ វិធីចាក់ថ្នាំបង្ការនៅសេរីស្បែកដែលអនុវត្តនៅ

វិទ្យាស្ថានប៉ាស្ទ័រកម្ពុជាបានអនុញ្ញាតឱ្យអ្នករង របួសបង្កដោយសត្វទទួលបាននូវការចាក់ថ្នាំ បង្ការជំងឺឆ្កែឆ្កួតក្នុងតម្លៃទាប។ មជ្ឈមណ្ឌលក៏ បានសហការជាមួយមន្ទីរពិសោធន៍ផ្នែកវិស្វ សាស្ត្រនៃវិទ្យាស្ថានប៉ាស្ទ័រកម្ពុជា ដើម្បីផ្តល់នូវ ការធ្វើតេស្តខួរក្បាលសត្វដែលបង្ករបួសដោយ ឥតគិតថ្លៃ។ លទ្ធផលនៃការវិភាគនិងជួយគ្រប់ ទិសការបង្ការឱ្យកាន់តែបានត្រឹមត្រូវ និងទាន់ ពេលវេលា ព្រោះគេចាំបាច់ត្រូវផ្តល់នូវអ៊ីមុយ- ណូក្លេប៊ុយលីនបន្ថែមលើថ្នាំបង្ការក្នុងករណី លទ្ធផលមន្ទីរពិសោធន៍បញ្ជាក់ថា សត្វនោះមាន ជួរកមេរោគឆ្កែឆ្កួត។

សាកល្បងរកចម្លើយ

ឥឡូវ ប្អូនបានអានសៀវភៅនេះចប់ហើយ។
ដើម្បីវាស់ស្ទង់កម្រិតយល់ដឹង ប្អូនអាច
សាកល្បងឆ្លើយនិងសំណួរខាងក្រោមនេះ។

1

តើជំងឺឆ្កែតូចជាអ្វី?

ក. ជំងឺសើស្បែក
ខ. ជំងឺចំប៉ះពាល់ខួរក្បាល
គ. ជំងឺប្រព័ន្ធរំលាយអាហារ

2

**តើការបង្កោតនៃជំងឺឆ្កែតូចប្រព្រឹត្តទៅ
យ៉ាងម្តេចនៅក្នុងខ្លួនមនុស្ស?**

ក. មេរោគបង្កោតនៅត្រង់មុខរបួស
ខ. មេរោគចល័តតាមប្រព័ន្ធប្រសាទ
ទៅបង្កោតនៅខួរក្បាល
គ. មេរោគចល័តទៅបង្កោតនៅស្បែក
នាំឱ្យពិបាកដកដង្ហើម

3

តើជំងឺឆ្កែតូចខ្លាំងដោយរបៀបណា?

ក. ខ្លាំងតាមផ្លូវដង្ហើម
ខ. ខ្លាំងតាមរបួសដោយមុកក្រុមមិនស្អាត
គ. ខ្លាំងតាមរបួសបង្កដោយសត្វទាំ
ប្រទ្វាច

4

**តើអ្វីខ្លះដែលយើងមិនត្រូវធ្វើ ពេលមាន
របួសបង្កដោយសត្វ?**

ក. លាក់មិនឱ្យមនុស្សឃើញ
ខ. លាងសម្អាតរបួសភ្លាមៗ ដោយ
ទឹកប្លូរ ១០ទៅ១៥នាទីជាមួយសាប៊ូ
គ. ប្រាប់និរុករកម្តាយឱ្យបានដឹងពីរបួស

5

**តើសត្វឆ្កែតើជំងឺឆ្កែតូចអាចមាន
អាការៈដូចម្តេចខ្លះ?**

ក. ជ្រុះរោមដូចអង្កែស៊ី
ខ. ប្រែជាកាច មិនស្គាល់ម្ចាស់ ហៀរ
ទឹកមាត់ច្រើន
គ. ស្លុម និងអត់ស៊ីចំណីច្រើនសប្តាហ៍

6 តើមានថ្នាំព្យាបាលច្បាស់លាស់ដែរឬទេ សម្រាប់អ្នកកើតជំងឺឆ្កែកូត?

- ក. មិនមាននិស្សិត ឬវិធីព្យាបាល ច្បាស់លាស់មានប្រសិទ្ធភាពទេ
- ខ. ការប្រើថ្នាំផ្សះត្រឹមត្រូវអាចព្យាបាលបាន
- គ. ត្រូវថ្នាំបុរាណអាចព្យាបាលបាន

7 តើជំងឺឆ្កែកូតនាំបណ្តាលឱ្យស្លាប់ ជានិច្ចឬទេ?

- ក. ជាសះស្បើយទៅវិញដោយឯកឯង
- ខ. បណ្តាលឱ្យអ្នកជំងឺស្លាប់ជានិច្ច មិនអាចព្យាបាលបាន
- គ. ធ្វើឱ្យពិការធ្វើកសតិបញ្ញា ក្រោយពេលជា

8 តើចម្លើយមួយណាដែលមិនត្រឹមត្រូវ នាក់ទងនិងការចាក់ថ្នាំបង្ការជំងឺឆ្កែកូត?

- ក. ចាក់គ្រប់ហើយក៏មិនអាចបង្ការបាន មួយជីវិតដែរ
- ខ. ចាក់តែមួយលើកអាចបង្ការបាន មួយជីវិត
- គ. បើមានសត្វទាំ ឬខ្លាចជាថ្មី ត្រូវស្វែង ត្រួតពេទ្យពិការចាក់ថ្នាំបង្ការជំងឺឆ្កែកូតជា ថ្មីទៀត ទោះគ្មានចាក់គ្រប់ពីមុនក៏ដោយ

9 តើត្រូវលាងសម្អាតរបួសដោយសត្វទាំ យ៉ាងដូចម្តេច?

- ក. លាងដោយទឹកបង្ហូរ១០ទៅ១៥នាទី ជាមួយសាប៊ូ និងបន្ទាប់មក ប្រើថ្នាំលាង សម្លាប់មេរោគដូចជាអាល់កុល ឬបេតាឌីន
- ខ. លាងសម្អាតរបួស ដោយត្រូវរបួសក្នុង ទឹកសាប៊ូ បន្ទាប់រុំមុខរបួសឱ្យជិត
- គ. រុំមុខរបួសភ្លាមៗ មិនលាង រង់ចាំឱ្យពេទ្យលាងឱ្យ

10 តើការចាក់ថ្នាំបង្ការជំងឺឆ្កែកូតអាចធ្វើនៅ ក្រោយពេលសត្វទាំបានដែរឬទេ?

- ក. មិនអាចធ្វើបានទេ ហួសពេលហើយ
- ខ. អាចធ្វើបាន ប៉ុន្តែមិនមែនជាការចាំបាច់ទេ
- គ. អាចធ្វើបាន ជាការត្រឹមត្រូវ និងត្រូវ ប្រញាប់ធ្វើកុំរង់ចាំ

11 តើវិធីថែទាំរបួសខាងក្រោមណាមួយ ដែលជាវិធីបុរាណ មិនត្រូវអនុវត្ត?

- ក. បំពោកបាយកក លើមុខរបួស
- ខ. លាងសម្អាតរបួសដោយទឹកបង្ហូរ និងជាមួយសាប៊ូ
- គ. លាងរបួសដោយទឹកអាល់កុល ឬបេតាឌីន

ពន្យល់ពាក្យ

ក្រពេញ : ជាសរីរាង្គទាំងខ្លាយណាដែលបញ្ចេញរស ឬទឹកនៅក្នុងរាងកាយ ឬចេញមកក្រៅរាងកាយ ដូចជាក្រពេញទឹកមាត់ ក្រពេញទឹកភ្នែកជាដើម។

ក្បូរ : ជាការរំភាន់យកក្រពេញបន្តពូជ(ពងស្វាសរបស់សត្វឈ្មោល ឬអូវុររបស់សត្វញី) ក្នុងគោលបំណងមិនឱ្យសត្វនោះអាចបន្តពូជបាន។

ណាណូម៉ែត្រ(nanometre ឬ nm) : ជាខ្នាតរង្វាស់ប្រវែង។ ប្រវែង១ 000 000 ណាណូម៉ែត្របានស្មើនឹង១មិលីម៉ែត្រ (millimetre ឬ mm)

ថ្នាំបង្ការជំងឺឆ្កែតូច : ជាថ្នាំចាក់សម្រាប់រក្សាច្របព័ន្ធការពារខ្លួនឱ្យផលិតកោសិកាក្នុងឈាមប្រឆាំងនឹងវីរុសជំងឺឆ្កែតូច មិនឱ្យបង្ករោគក្នុងខ្លួនបាន។

បង្ករោគ : ជាការបង្កជលបំពាយដោយមេរោគនៅកន្លែងណាមួយច្បាស់លាស់នៃរាងកាយ ឬនៅទូទាំងរាងកាយតែម្តង និងស្តែងចេញជាមាតសញ្ញានានាទៅតាមប្រភេទមេរោគ។

ប្រព័ន្ធការពារខ្លួន : ជាប្រព័ន្ធមានតួនាទីបង្កើតការការពារខ្លួនប្រឆាំងនឹងមេរោគ និងសារធាតុជាក់លាក់នានាដែលអាចឆ្លងចូលមកក្នុងខ្លួន។ ប្រព័ន្ធការពារខ្លួនរួមផ្សំដោយសរីរាង្គមួយចំនួន និងពពួកគ្រាប់ឈាមស។

ផ្សំរ៉ាង : ប្រែក្លាយពីសត្វព្រៃ មិនធ្លាប់រស់នៅជាមួយមនុស្សឱ្យទៅជាសត្វចិញ្ចឹមក្នុងជីវភាពរស់នៅរបស់មនុស្ស

មន្ទីរបុស្សព្យាបាល : មន្ទីរព្យាបាលជំងឺសត្វ។
មីក្រូទស្សន៍ : ជាឧបករណ៍មានកែវពង្រីករូបសម្រាប់មើលមេរោគតូចល្អិតដែលយើងមិនអាចមើលនឹងភ្នែកឃើញ។

មាតសញ្ញាជំងឺ : ជាអាការៈនានាដែលអ្នកជំងឺមាននៅពេលមានជំងឺអ្វីមួយ ដូចជាគ្រុនក្តៅ ក្អក រាក ពិបាកដឹកដង្ហើម ឈឺក្បាល។ល។

វីរុស : ជាប្រភេទមេរោគតូចល្អិតដែលមិនអាចមើលនឹងភ្នែកឃើញទេ។ ដើម្បីអាចមើលឃើញបាន គេប្រើមីក្រូទស្សន៍អេឡិចត្រូនិកដែលមានសមត្ថភាពពង្រីករូបរាប់ពាន់ដង។

ហានិភ័យ : ភាពងាយរងគ្រោះចំពោះមុខកត្តាអ្វីមួយ ជំងឺអ្វីមួយ ឬស្ថានភាពអ្វីមួយ។

អ៊ីម្យុយណូគ្លូប៊ុលីន(Immunoglobuline) : ជាសារធាតុនៃប្រព័ន្ធការពារខ្លួនដែលទាញយកចេញពីឈាមសេះ ឬឈាមមនុស្ស សម្រាប់ប្រើភ្លាមៗបំបាត់និងមេរោគជំងឺឆ្កែតូច បន្ថែមលើថ្នាំបង្ការ ក្នុងករណីចាំបាច់។ វាមិនមែនជាថ្នាំបង្ការទេ មិនអាចប្រើជំនួសថ្នាំបង្ការបានឡើយ។

សិទ្ធិលើរូបភាព

រូបគំនូរ : ទំព័រ៣, ទំព័រ៩, ទំព័រ១០ ប្រដោល សំពោចម្មត្រៃត ឆ្មា និងប្រចៀវ,
 ទំព័រ២៦-២៧ និងទំព័រ២៨-២៩ © ស៊ិន ស៊ីណាក
 - ទំព័រ៤-៨, ទំព័រ៦-៧ និងទំព័រ២០-២១ © សេង វិសុទ្ធ
 - ទំព័រ១០ ប្រដោលអារ្យាសិក និងជ្រូក © Catherine FICHAUX
 ទំព័រ១៤-១៥ និងទំព័រ១៨-១៩ © ចៀន ប្រុស

រូបថត © Institut Pasteur du Cambodge
 លើកលែង :

- ទំព័រ១១ ប៊ីស៊ីស៊ីវីឡូតូត © Institut Pasteur de Paris (IPP)
- ទំព័រ១២-១៣ © World Health Organization
- ទំព័រ៣២ © Ella MARCY
- ទំព័រ៣៤៦-៣៥ (រូបគំនូរលោក ល្វីស ប៊ីស៊ីវី) និងទំព័រ៣៦ © សារមន្ទីរ IPP
- logos © rabiesalliance.org

ការថ្លែងអំណរគុណ

យើងខ្ញុំសូមអរគុណជាពិសេសចំពោះ : Dr. Hervé BOURHY,
 M. Eric BOURDONNEAU, Dr. Véronique CHEVALIER,
 Mme. Anne DELOBEL, លោក សន សុភ័ក្រ,
 Dr. Arnaud TARANTOLA, វេជ្ជបណ្ឌិត អ៊ិន សុធី,
 វេជ្ជបណ្ឌិត តាំង ឈុនណារី, បណ្ឌិត ឆ្លង វ៉ាននា, វេជ្ជបណ្ឌិត អ៊ុំង ស៊ីវីច,
 Dr. Philippe DUSSART, បណ្ឌិត សិន សាន,
 វេជ្ជបណ្ឌិតបសុសាស្ត្រ ហ៊ែល ឆារុន, វេជ្ជបណ្ឌិត លី សុភ័ន៍,
 ឯកទត្តមសាស្ត្រាចារ្យ អេង ហួត, ដែលបានផ្តល់ជាអត្ថបទ ជារូបភាព
 ក៏ដូចជាការគាំទ្រក្នុងការប្រយុទ្ធនឹងជំងឺឆ្កែឆ្កួត។

យើងខ្ញុំសូមអរគុណចំពោះអង្គការសុខភាពពិភពលោក(Organisation
 Mondiale de la Santé), វិទ្យាស្ថានប៉ារីស ធីក្រុងប៉ារីស(Institut Pasteur
 de Paris), ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា, ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និង
 នេសាទ និងក្រសួងសុខាភិបាលដែលបានគាំទ្រការចងក្រងសៀវភៅនេះ។

© គ្រឹះស្ថានចោះពុម្ពផ្សាយ Sipar
 នៃវិទ្យាស្ថាន ២០១៧
 ផ្ទះលេខ១ ផ្លូវ៣៣៤
 ប្រអប់សំបុក៣១
 ភ្នំពេញ - កម្ពុជា
 ទូរស័ព្ទ : 855 - 23 216 001
 edition@sipar-cam.org
 www.sipar-books.com

រាល់ការចម្លងទាំងស្រុង ឬ
 ផ្នែកណាមួយនៃសៀវភៅនេះ
 ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតពីអង្គការ Sipar
 គឺជាការប្រហុយប្រហែន និងប្រកបដោយ
 ចំពោះគ្រប់ប្រទេសទាំងអស់។

ចោះពុម្ពនៅប្រទេសកម្ពុជា
 ដោយរោងពុម្ព
 Sok Heng Printing House

ទុបត្តិការចោះពុម្ពដោយ
 ក្រុមហ៊ុន

សៀវភៅនៃក្រុមសៀវភៅ ខ្លួនដំបូង ដែលបានចេញផ្សាយរួចហើយ

www.sipar-books.com

